

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ОДЕСЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ»**

ЗАТВЕРДЖУЮ:
В.о.директора ВСП «Одеський
технічний фаховий коледж ОНТУ»
Лілія ІВАНОВА
«15» 04 2026р.

**ПРОГРАМА ВСТУПНИХ ВИПРОБУВАНЬ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (співбесіда)**

**для здобуття освітньо-професійного ступеня фахового молодшого
бакалавра
на основі повної загальної середньої освіти**

Розглянуто та схвалено
на засіданні циклової комісії
філологічних дисциплін

Протокол № 10
від «14» квітня 2026р.

Голова циклової
комісії Олег ХІЛЬ

Одеса – 2026

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Метою вступного випробування з української мови є перевірка знань і забезпечення конкурсного відбору абітурієнтів для зарахування на навчання за освітньо-професійним ступенем фахового молодшого бакалавра у 2025 році.

Програма містить основні питання з української мови та перелік рекомендованої літератури. Наведений перелік тем, які виносяться на вступне випробування дасть можливість абітурієнту систематизувати свої знання та допоможе зорієнтуватися, на які питання треба звернути увагу при підготовці до вступного випробування. Перелік рекомендованої літератури сприятиме у пошуку і підборі джерел підготовки для вступного випробування.

Вступне випробування з української мови для абітурієнтів на базі загальної середньої освіти проводиться у формі тестових завдань та завдань відкритої форми, які відповідають чинній програмі з української мови для 5-11 класів загальноосвітніх навчальних закладів.

Кожний тестовий варіант однаковий за структурою та складністю і складається з 9 завдань різної форми.

У цілому програмові вимоги охоплюють дев'ять розділів мовознавства, за якими сформовано банк тестових завдань.

Структура тесту

Завдання 1-6 мають по чотири або п'ять варіантів відповідей, серед яких лише одна правильна.

У завданнях 7-8 вступники, прочитавши текст, мають обрати одну правильну відповідь із чотирьох запропонованих

У завданні 9 необхідно встановити відповідність між лівою та правою колонками й уписати літери в таблицю. Виконання цих завдань дасть змогу перевірити знання вступників з теми «Синтаксис».

Схема оцінювання завдань тесту

Завдання 1-6 з вибором правильної відповіді – 1 бал.

Завдання 7-8 з вибором однієї правильної відповіді – 1 бал

Завдання 9 на встановлення правильної відповідності – 0,1,2,3 або 4 бали (кожна правильно визначена логічна пара – 1 бал).

За правильне виконання усіх завдань вступник отримує 12 балів максимально.

ОСНОВНІ ПИТАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді й м'які, дзвінкі й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у — в, і — й.

Орфоепія

Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз']; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 2) [г]; 5) м'яких приголосних;
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [и], [o] у коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові й прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми. Будова слова. Словотвір. Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [O],[E]

Морфологія

Іменник

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви – а(-я), -у (-ю) у закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові

Прикметник

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи)

Числівник

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) і порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені.

Типи відмінювання кількісних числівників:

- 1) один, одна;
- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят-вісімдесят;
- 4) сорок, дев'яносто, сто;
- 5) двісті-дев'ятсот;
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд;
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників

Займенник

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Порівняння займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.

Дієслово

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот

Прислівник

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу

Службові частини мови

Прийменник

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів) Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.

Сполучник

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників.

Частка

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток

Вигук

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків

Синтаксис

Словосполучення

Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання)

Просте двоскладне речення

Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження.

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні

Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок)

Односкладні речення

Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні.

Просте ускладнене речення

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки — непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в реченнях з однорідними членами

Складне речення

Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація й сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення

Складносурядне речення

Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами: 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення

Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями: з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні

Складні речення з різними видами сполучникового

й безсполучникового зв'язку

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку

Способи відтворення чужого мовлення

Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог

Стилістика

Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки та функції

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. **Авраменко О. М.** Українська мова та література. Комплексне видання. – Київ: Грамота, 2024. – 720 с.
2. **Глазова О. П.** Українська мова. Тематичні тестові завдання. – Харків: Ранок, 2023. – 320 с.
3. **Коваленко О. В.** Українська мова. Збірник тестових завдань у форматі ЗНО/НМТ. – Київ: Підручники і посібники, 2023. – 144 с.
4. **Козачук Г. О.** Українська мова для абітурієнтів: Навчальний посібник. – Київ: Вища школа, 2010 (перевидання). – 287 с.
5. **Орфографічний словник української мови.** Близько 160 000 слів / Уклад. С. І. Головащук та ін. – Київ: Наукова думка, 2021. – 1000 с.
6. **Український правопис** (нова редакція, 2019) / Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні НАН України. – Київ: Наукова думка, 2019. – 316 с.
7. **Фурдуй М. І.** Практикум з правопису української мови: Навчальний посібник. – Київ: Либідь, 2010. – 280 с.
8. **Чукіна В. Ф., Почтаренко О. М., Почтаренко Г. С.** Український правопис у таблицях і схемах. – Київ: Логос, 2020. – 180 с.
9. **Ющук І. П.** Практикум з правопису української мови. – Київ: Освіта, 2010. – 256 с.
10. **Ющук І. П.** Українська мова: Підручник. – Київ: Либідь, 2011. – 640 с.

Схема оцінювання завдань тесту

Завдання 1-16 з вибором правильної відповіді – 1 бал.

Завдання 17-21 на встановлення правильної відповідності – 0,1,2,3 або 4 бали (кожна правильно визначена логічна пара – 1 бал).

Завдання 22-27 з вибором однієї правильної відповіді – 1 бал.

За правильне виконання тесту вступник отримує 42 бали максимально.

Схема переведення тестових балів у 12-бальну шкалу оцінювання та шкалу 100-200

Тестові бали	Оцінка за 12-бальною шкалою	Оцінка за шкалою 100-200 балів
1-2	1	100 б.
3-4	2	109 б.
5-6	3	119 б.
7-9	4	120 б.
10-13	5	130 б.
14-17	6	140 б.
18-21	7	150 б.
22-25	8	160 б.
26-29	9	170 б.
30-34	10	180 б.
35-38	11	190 б.
39-42	12	200 б.

Розглянуто та схвалено на засіданні циклової комісії філологічних дисциплін
Протокол № 10 від «14» квітня 2026 р.
Голова циклової комісії Олег ХІЛЬ

Бланк відповідей для вступного випробування з української мови (співбесіда)

Білет № _____

(прізвище, ім'я, по батькові)

Неправильну відповідь можна виправити, замалювавши попередню позначку та поставивши нову:

Правильну відповідь позначають тільки так:

А	Б	В	Г
			

№ тестового запитання	Обраний варіант відповіді					Кількість балів		
1	А	Б	В	Г				
2	А	Б	В	Г				
3	А	Б	В	Г				
4	А	Б	В	Г				
5	А	Б	В	Г				
6	А	Б	В	Г				
7	А	Б	В	Г				
8	А	Б	В	Г				
9			А	Б	В	Г	Д	
		1						
		2						
		3						
		4						
Загальна кількість балів за тести								

Загальна кількість балів	Екзаменатор	Підпис

Бланк відповідей для вступного випробування з української мови (співбесіда)

Білет № _____

(прізвище, ім'я, по батькові)

Неправильну відповідь можна виправити, замалювавши попередню позначку та поставивши нову:

Правильну відповідь позначаєте тільки так:

А	Б	В	Г
			

№ тестового запитання	Обраний варіант відповіді					Кількість балів
	А	Б	В	Г		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
Загальна кількість балів за тести						

Загальна кількість балів	Екзаменатор	Підпис